

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobců: **a) Mgr. Z.J.**, bytem ■■■, **b) J.S.**, bytem ■■■, obou zastoupeni Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem se sídlem AK Bouček & Jandura, sdružení advokátů, Dlouhá 103, Hradec Králové, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**, se sídlem Rumjancevova 10, Liberec, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) **R.S.**, bytem ■■■, 2) **Z.J.**, 3) **H.J.**, oba bytem ■■■, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, č. j. ZKI LI-O-2/15/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu ze dne 11. 2. 2015, č. j. ZKI LI-O-2/15/2015, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení předmětu řízení

Žalobci se včasnou žalobou domáhají zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich společné odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, katastrálního pracoviště Semily (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 20. 10. 2014, č. j. OR-333/2014-608/3.

Prvostupňovým rozhodnutím katastrální úřad podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), zamítl námitku žalobců proti výsledkům obnoveného katastrálního operátu v k. ú. Poniklá a vyslovil, že pozemková parcela č. 595/1 bude evidována s druhem pozemku orná půda, naopak vyhověl námitce týkající se výměry této parcely a rozhodl, že parcela bude evidována s výměrou 2 014 m².

Žalobci podali námitky k návrhu obnoveného katastrálního operátu jako podíloví spoluvlastníci pozemku původního pozemkového katastru parc. č. ■■■, o výměře 2014 m² (spoluvlastnictví zapsáno na LV č. ■■■ pro k. ú. ■■■). Osoby na řízení zúčastněné 1) až 3) jsou rovněž spoluvlastníky uvedeného pozemku.

V návrhu obnoveného katastrálního operátu tvorbou digitalizované podoby katastrální mapy byl uvedený pozemek nově zařazen jako pozemek katastru nemovitostí parc. č. ■■■, orná půda, o výměře 1 724 m², s čímž žalobci nesouhlasili.

Prvostupňové rozhodnutí ze dne 20. 10. 2014 katastrální úřad odůvodnil tím, že při tvorbě digitalizované katastrální mapy byly hranice předmětných parcel parc. č. ■■■ a ■■■ tzv. zvektorizovány po původních hranicích zpřesněného rastru bývalého pozemkového katastru, a protože v daném místě nebyly evidovány další výsledky zeměměřických činností, byly hranice zvektorizovány v souladu s platnými předpisy. Poté byl proveden kontrolní výpočet výměr s výsledkem 1 918 m², který vyhovuje možným odchýlkám, a proto bude v souladu s odst. 10. 5. Návodu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního pro obnovu katastrálního operátu a převod číselného vyjádření analogové mapy do digitální podoby ze dne 20. 12. 2007, č. j. 6530/2007-22 (dále jen „Návod“) evidována původní výměra 2 014 m². Námitku týkající se evidence druhu pozemku jako orná půda katastrální úřad zamítl s poukazem na odst. 8.16.5 Návodu, podle kterého se druh pozemku u doplňovaného pozemku ZE (zjednodušená evidence) vyznačí podle druhu pozemku u dosavadní parcely katastru, přičemž dosavadní parcelou se rozumí tzv. „obálková parcela“, která byla evidována po sloučení několika menších pozemků. Tou byla pozemková parcela č. 595/1 s druhem kultury orná půda, proto musel být vyznačen druh pozemku orná půda. Katastrální úřad měl tímto za vyvrácené argumenty žalobců, kteří namítali, že pozemek původního pozemkového katastru parc. č. ■■■ je pozemkem historické polní cesty. K tomu katastrální úřad poznamenal, že kdysi byl, ale pozemek uvedeného čísla zanikl sloučením s ostatními v okamžiku rozorání mezi a jako část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí druhu pozemku [dle § 2 písm. a) katastrálního zákona] přestal existovat.

V odvolání se žalobci bránili tím, že pozemek původního pozemkového katastru parc. č. ■■■ je pozemkem historické polní cesty zničené v procesu kolektivizace zemědělství. Napadli nepřezkoumatelnost odůvodnění, neboť katastrální úřad se nevypořádal s jejich námitkami, zejména s tím, že meze byly rozorány nikoli z vůle vlastníků a zejména, že změna nereflektuje, že navrhované odnětí komunikačního charakteru předmětného pozemku s sebou nese, že nebude žádný pozemek komunikačního určení sousedit s pozemkem evidence původního pozemkového katastru parc. č. ■■■, nově navrhovaným jako KN parc. č. ■■■, a pozemek tak nebude dostupný jinak než přes pozemky orné půdy. Totéž se týká pozemku parc. č. ■■■

Odvolání žalobců bylo žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 2. 2015 zamítnuto se shodnou argumentací. Žalovaný nejprve vysvětlil postup při digitalizaci katastrální mapy v rámci obnovy operátu převodem analogové formy katastrální mapy bývalého měřického operátu evidence nemovitostí. V k. ú. Poniklá byly pozemky vedené v zjednodušené evidenci (dosud vedeny jen v souboru popisných informací, nikoli zobrazeny v platné katastrální mapě) doplněny do digitální katastrální mapy, a to na základě

zpřesněného rastrového souboru pozemkového katastru. Dále žalovaný konstatoval, že při doplnění parcel vedených v zjednodušené evidenci musí katastrální úřad postupovat podle obecně závazných předpisů i dle vnitroresortních předpisů týkajících se obnovy katastrálního operátu, včetně Návodu. Parcela zjednodušené evidence parc. č. ■■■ byla v platné katastrální mapě před obnovou sloučena do většího půdního celku do parcely parc. č. 595/1, která byla vedena v souboru geodetických informací s druhem pozemku orná půda. Katastrální úřad pak dle žalovaného postupoval v souladu s odst. 8.16.5. Návodu a u doplňované parcely zjednodušené evidence vyznačil druh pozemku podle druhu pozemku u dosavadní parcely katastru nemovitostí, tj. druh pozemku orná půda. Žalovaný setrval na tom, že při evidenčních činnostech jakou je i obnova katastrálního operátu se musí katastrální úřad řídit obecně závaznými předpisy i vnitroresortními předpisy jakými jsou návody, pokyny a stanoviska ČÚZK. Dodal, že náprava chybných scelovacích řízení z minula je dlouhodobá, a z těchto důvodů jsou vyhlašovány pro jednotlivá katastrální území pozemkové úpravy, v rámci kterých se pozemky prostorově a funkčně uspořádávají tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy s tím, že se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Žalovaný žalobcům doporučil, aby druh pozemku a přístup k pozemkům řešili se Státním pozemkovým úřadem, který je k tomu kompetentní. Žalovaný uzavřel tím, že při obnově katastrálního operátu nebyly předpisy porušeny, nedošlo ke změně geometrického a polohového určení nemovitostí, když výsledné zobrazení v digitální katastrální mapě odpovídá rastrovému souboru mapy pozemkového katastru.

II. Žaloba

Žalobci v první řadě namítali nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť správní orgány se nevypořádaly se základní námitkou ústavně zaručeného absolutního práva vlastníka. Snad jen poslední část rozhodnutí žalovaného by šlo přirovnat k odůvodnění negativního rozhodnutí o námitce odnětí účelu cesty, nicméně podle žalobců se jednalo o nepřezkoumatelné úřednické floskule. Žalovaný se s konfliktem právních předpisů, a zejména s konfliktem na úrovni ústavně garantovaných práv žalobců nijak nevypořádal, v podstatě se k nim kromě poznámky o evidenčním charakteru své činnosti ani nevysslovil.

Dále žalobci uplatnili námitku nesprávného právního posouzení. Předdeslali, že pozemek parc. č. ■■■ evidence původního pozemkového katastru je v katastru nemovitostí zachován pod parc. č. ■■■. Nedošlo tedy k jeho žádnému sloučení do jiného celku. Pozemek je na základě ústní dohody s nájemcem užíván jako součást většího pozemkového celku, avšak s výhradou dopravního užívání pro přístup k lesním pozemkům žalobců parc. č. ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■. Předmětný pozemek tvoří jedinou přístupovou cestu k pozemkům žalobců nově navrhovaným pozemkům parc. č. ■■■ a parc. č. ■■■. Jejich vůle jako spoluvlastníků je, aby dopravní určení pozemku parc. č. ■■■ zůstalo zachováno, tj. aby byl v katastru nemovitostí veden jako způsob využití ostatní komunikace, druh pozemku ostatní plocha.

Podle žalobců nemá vyhláška č. 356/2013 k věci žádný vztah a neuvedená vyhláška č. 357/2013 Sb. upravuje ohledně změn druhu a způsobu využití pozemku pouze nesoulad (za účasti vlastníka) a co se týče obnovy operátu dle § 50 změnu za intervence vlastníka. Katastrální zákon upravuje v § 3 odst. 2 pouze deklaratorní definici druhu pozemku. Podle žalobců tedy neexistuje žádný obecně závazný právní předpis, o který by žalovaný mohl svůj

postup opřít a rozhodnout proti vůli vlastníka. Naopak z § 50 odst. 6 vyhlášky č. 357/2013 Sb. lze dovodit, že zákon, potažmo prováděcí předpis přiznává a dokonce podmiňuje změnu druhu pozemku či způsobu využití projevem vůle vlastníka.

K resortním předpisům ČÚZK žalobci namítli, že nejsou obecným pramenem práva, nemohou se prosadit proti právům založeným obecně závaznými, natož ústavně danými předpisy. Zdůraznili, že změna druhu pozemku a způsobu využití z komunikačního určení na ornou půdu uložením povinnosti strpět takovou změnu, je odnětím garantované přístupnosti z titulu spoluvlastnictví polní cesty a zásahem do jejich dispoziční sféry s možnými vážnými dopady (např. užívání cesty v rozporu s ochranou zemědělského půdního fondu, stavebně technické úpravy se zásahem do orné půdy). Podle žalobců lze takový zásah strpět jen na základě zákona. K evidenčnímu charakteru činnosti žalovaného konstatovali, že tato činnost jednak nemůže být v rozporu s vůlí vlastníka a nemůže být absolutizací formálního postupu a je-li žalovaný pouze evidenčním orgánem, necht' eviduje podle historického a vůlí vlastníků vyjádřeného stavu a sám nehodnotí, zda je či není daný pozemek polní cestou.

Žalobci uzavřeli tím, že daný zásah představuje dovršení procesu kolektivizace zemědělství, scelování polí, násilného odejmutí výkonu vlastnických práv z období totalitního státu. Z uvedených důvodů požadovali, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a spolu s ním rozhodnutí katastrálního úřadu a žalobcům přiznal nárok na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě, které si soud spolu se správním spisem vyžádal, žalovaný upozornil na to, že obnova katastrálního operátu přepracováním katastrální mapy do digitální podoby s cílem převést katastrální mapu z grafické podoby do grafického počítačového souboru, je souborem úkonů technického rázu, a proto ani není upravena obecně závazným právním předpisem, jímž je i Návod, který byly správní orgány povinny dodržet i v daném případě. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí katastrálního úřadu.

IV. Stanovisko osob zúčastněných na řízení

Osoby zúčastněné na řízení jsou, jak již konstatoval soud shora, spolu s žalobci spoluvlastníky pozemků zapsaných na LV č. ■■■ pro k. ú. Poniklá. Shodně uvedly, že nesouhlasí s provedenou změnou druhu pozemku u nově navrhovaného pozemku parc. č. ■■■ a souhlasí se žalobci.

V. Posouzení věci soudem

Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí o námitkách žalobců, které uplatnili proti obnovenému katastrálnímu operátu v k. ú. ■■■ ve smyslu § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Součástí obnovy katastrálního operátu bylo i převedení údajů o pozemku parc. č. ■■■ dosud vedeného ve zjednodušené evidenci. Podle § 62 odst. 1 katastrálního zákona se pozemky ve zjednodušené evidenci rozumí zemědělské a lesní pozemky, které nejsou zobrazeny v platné katastrální mapě, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny

do větších půdních celků. Tyto pozemky se dosud v katastru nemovitostí evidují s využitím bývalého pozemkového katastru (jako tomu bylo právě u pozemku parc. č. [REDACTED]), pozemkových knih a navazujících operátů přidělového a scelovacího řízení. Pozemek v zjednodušené evidenci je zobrazen v grafickém operátu dřívější pozemkové evidence a označen parcelním číslem podle této evidence, jež je uvedeno v popisném souboru katastrálního operátu. Údaje zjednodušené evidence se přitom považují za součást katastrálního operátu v souladu s § 62 odst. 2 katastrálního zákona.

K obnově katastrálního operátu, kterou je třeba rozumět vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, v daném případě došlo přepracováním dosavadního souboru geodetických informací ve smyslu § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Podle § 40 odst. 4 katastrálního zákona katastrální úřad při obnově katastrálního operátu do katastrální mapy doplní parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita zobrazení.

Podrobněji je postup katastrálních úřadů při obnově katastrálního operátu upraven ve vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška). Pokud žalobci namítali, že žalovaným uvedená vyhláška č. 356/2013 Sb. na danou věc nedopadá, pak soud uvádí, že se ze strany žalovaného (v odst. 2 str. 3) zjevně jednalo o chybu v psaní. V předchozí části rozhodnutí žalovaný jasně zmínil, že obnovy katastrálního operátu přepracováním, a v jeho rámci doplnění pozemků dosud evidovaných v zjednodušené evidenci, se dotýká § 55 vyhlášky č. 357/2013 Sb. Soud dodává, že hlava II uvedené vyhlášky upravující činnosti při obnově katastrálního operátu je rozdělena do 5 dílů, přičemž na obnovu katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací se vztahuje díl 3, jež je tvořen ustanovením § 55.

Katastrální úřad přitom v daném případě postupoval právě v souladu s § 55 odst. 2 písm. b) dílu 3 katastrální vyhlášky, když v rámci obnovy katastrálního operátu doplnil pozemek parc. č. [REDACTED], dosud evidovaný v zjednodušené evidenci jako zemědělský, do obnovovaného souboru geodetických informací. Přitom v intencích § 55 odst. 3 katastrální vyhlášky přečísloval parcely a přečíslování parcel zdokumentoval ve srovnávacím sestavení parcel dosavadního katastrálního operátu (včetně parcel zjednodušené evidence) a obnoveného katastrálního operátu. Ze srovnávacího sestavení parcel vyplývá, že dotčená parcela dosud evidovaná v zjednodušené evidenci jako parc. č. [REDACTED] byla přečíslována a nově je v obnoveném katastrálním operátu vedena jako parc. č. 595/1.

Soudem citovaná ustanovení katastrálního zákona a prováděcí vyhláška skutečně neobsahují postup pro uvedení údaje o druhu pozemku, je-li do katastrálního operátu v rámci jeho přepracování do digitální podoby doplňován pozemek dosud evidovaný ve zjednodušené evidenci. Danou situaci však nelze srovnávat s postupem, kdy je katastrální operát obnoven formou zjišťování hranic v rámci nového mapování [§ 40 odst. 1 písm. a), § 42 katastrálního zákona ve spojení s dílem 2 katastrální vyhlášky], při kterém jsou prověřovány i jiné údaje, např. i o druhu pozemku, a může dojít k jejich změně, je-li ovšem pro takový postup podklad. O takový případ obnovy operátu novým mapováním, včetně prověřování dalších údajů katastrálního operátu v rámci zjišťování hranic, se však v projednávané věci nejednalo. Nelze se tak dovolávat ani § 50 odst. 6 katastrální vyhlášky, z něhož žalobci dovozují nutný souhlas vlastníka pozemku při změně údaje o druhu pozemku či způsobu jeho využití. Naopak

z relevantních ustanovení katastrálního zákona ve spojení s příslušným dílem katastrální vyhlášky je nutno dovodit, že při obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací nemá katastrální úřad prostor pro revizi jiných údajů, jež jsou obsahem katastrálního operátu.

Podstatou věci dle zdejšího soudu je, že při doplnění pozemku dosud zaevidovaného ve zjednodušené evidenci nelze hovořit o změně druhu pozemku či způsobu jeho využití. U pozemku parc. č. [] zjednodušené evidence totiž takový údaj nebyl dosud v popisném souboru katastrálního operátu vůbec veden (k tomu srov. část B výpisu z katastru nemovitostí LV č. []). Žádný způsob využití předmětného pozemku jako parcely komunikačního či dopravního určení nebyl v katastru nemovitostí u dotčeného pozemku evidován. Žalobcům nelze přisvědčit, že došlo ke změně druhu pozemku proti jejich vůli. Soud zdůrazňuje, že zjednodušená evidence se týkala zemědělských a lesních pozemků, u kterých v terénu neexistují hranice a které byly sloučeny do větších půdních celků. Žalobci sami potvrzují, že se tak událo i u zemědělského pozemku zjednodušené evidence parc. č. [], v důsledku čehož přestal pozemek jako parcela existovat a stal se součástí parcel sousedních, u nichž byl druh pozemku orná půda [] byla rozorána nikoli z vůle vlastníků pozemku v době totalitního státu.

Postup katastrálního úřadu dle odst. 8.16.5. Návodu a uvedení [], nově v katastrálním operátu očíslovaného jako parc. č. [], tak pouze odráží stav, kdy zemědělský pozemek zjednodušené evidence je stejného druhu jako pozemek, se kterým byl do většího půdního celku spojen. V daném postupu, který je skutečně výrazem evidenční činnosti katastrálních úřadů a odrazem toho, že jde o postup technického rázu (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-5, všechny rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz), nelze spatřovat zásah do dispoziční sféry žalobců jako spoluvlastníků předmětného pozemku. Nebo dokonce zásah do spoluvlastnických práv k dalším pozemkům odnětím přístupu po předmětném pozemku. A proto soud nespatořoval nezákonnost napadených rozhodnutí v tom, že postup katastrálního úřadu nebyl v tomto směru zahrnut do katastrálního (či jiného) zákona, jak žalobci namítali.

Na závěr soud dodává, že ač se žalovaný výslovně nevyjádřil k namítanému zásahu do vlastnických práv a nadřazenosti vůle vlastníka, neshledal jeho rozhodnutí nepřezkoumaným pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného totiž dává jako celek dostatečnou odpověď na odvolací výtky uplatněné proti rozhodnutí katastrálního úřadu o námitkách proti doplnění pozemku zjednodušené evidence a údajů o něm včetně druhu pozemku do obnoveného katastrálního operátu. Nejen z popisu evidenčního a technického postupu při obnově katastrálního operátu přepracováním do digitalizované podoby katastrální mapy, ale zejména ze závěru napadeného rozhodnutí lze seznat úvahy žalovaného o dané věci. Z rozhodnutí žalovaného zřetelně vyplývají závěry, se kterými se i zdejší soud plně ztotožňuje, totiž že se obnova katastrálního operátu v dané formě vlastnických práv a s nimi souvisejících věcných práv k pozemkům (tj. včetně zabezpečujících přístup), ani prostorového a funkčního uspořádání, scelení a dělení pozemků zahrnutým do katastrálního operátu nijak nedotýká. Z toho samozřejmě implicitně vyplývá, že k zásahu do vlastnického práva žalobců garantovaného na ústavní úrovni obnovou katastrálního operátu nemohlo dojít.

Soud tedy uzavírá tím, že při doplnění a přečíslování pozemku parc. č. 3001/1, evidovaného dosud pouze ve zjednodušené evidenci ve smyslu § 62 odst. 1 katastrálního zákona, do geodetického a popisného souboru informací katastrálního operátu postupem dle § 40 odst. 4 katastrálního zákona ve spojení s § 55 katastrální vyhlášky nedošlo ke změně druhu pozemku, kterou by bylo možno provést jen na základě zákona a ke které by bylo nutno vyžadovat souhlas vlastníků, a katastrální úřad i žalovaný při vydání rozhodnutí o námitkách žalobců proti návrhu obnoveného katastrálního operátu rozhodovali v souladu s katastrálním zákonem i prováděcími předpisy včetně interních a jejich postup nepředstavuje zásah do ústavně garantovaných vlastnických práv žalobců.

VI. Závěr a náklady řízení

Ze shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě nevyslovili nesouhlas.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů nežádal, ostatně mu ani žádné náklady řízení přesahující rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 22. října 2015.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu